

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih 19.06.2013
Sayı 953

8.

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Son yıllarda ülkemizde kadına yönelik artan şiddet, cinayet ve tecavüz olaylarının incelenip araştırılması, nedenlerinin tespit edilmesi ve gerekli önlemlerin alınması için, Anayasa'nın 98'inci ve TBMM İçtüzüğü'nün 104 ve 105'inci maddeleri gereğince "Meclis Araştırması" açılmasını arz ve talep ederiz.

M. Hilal Güneş Dr. Seren Sarıhan
Kocaeli M.V. İstanbul
Mehmet Hilal KAPLAN
Kocaeli Milletvekili

Abdullah Hancıoğlu
Balıkesir M.V.
Gürket AGAR
Antalya M.V.
Engin ALTAY
Sivas

Osman Kaplan
Ant. M.V.

İhsan Örtel
İstanbul M.V.

Süleyman Gelişi
İst M.V.

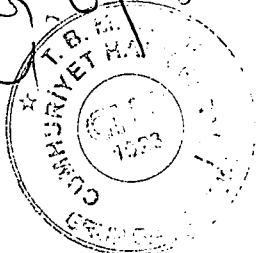
FAIK TUNAY

Hüseyin Çimen
İzmir M.V.

Hakan ÖREN
Manisa M.V.

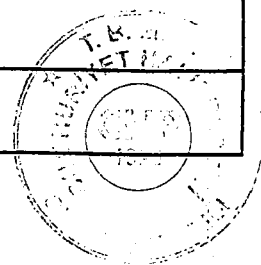
Musa Çam
Antalya.

Kadir Söken
İst M.V.

953... Sayılı Meclis Araştırma Önergesinin İmza Çizelgesi

ADI SOYADI	SEÇİM BÖLGESİ	İMZA
Mehmet İker	Barış	
Harun Ertugan	İstanbul	
Haydar Akar	Kocaeli	
Cemal AYDIN	AYDIN	
Ueli Akbaba	İzmir	
R. Kerem Öker	Burdur	
M. SERDAR SOYDAN	Gaziantep	
A. Umut Akar	Balıkesir	
Mehmet Ali Edibegly	Hatay	
Abel DİMSİZ	İst. M. B.	
Ali SARIBAŞ	Gaziantep	

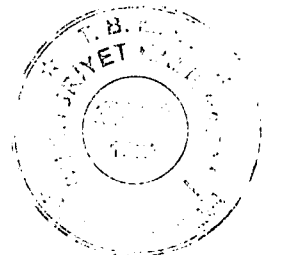
Özet

Türkiye’de kadına yönelik şiddet, cinayet, taciz ve tecavüz olayları son yıllarda artış göstermiştir. Her ne kadar ülkeyi yönetenler artış olmadığını, aksine düşüş yaşandığını söylese de istatistiklere baktığımızda, rakamlar durumun pekte öyle olmadığını açıkça ortaya koymaktadır.

Türkiye’de yaşayan kadınların dörtte biri fiziksel şiddete uğramaktadır. Şiddete uğrayan kadınların dörtte üçü eşi tarafından şiddete maruz kalmaktadır. Cinayet sonucu ölen kadınların çoğu eşi tarafından öldürülmektedir.

Kötü yönetilen bir ülkede iktidar, ailenin önemi üzerinden siyaset yaparken aileler hiç olmadığı kadar hızlı bir biçimde dağılmaktadır. Kadına yönelik şiddet, dünyada ve ülkemizde, kentli–köylü, eğitilmiş–eğitimsiz, varlıklı–yoksul, genç–yaşlı, ev kadını–çalışan kadın farkı olmaksızın kadınların büyük çoğunluğunun yaşadıkları ortak sorundur.

Ülke yöneticilerinin iddia ettiklerinin tam aksine, kadına yönelik şiddet olaylarında azalma değil artış yaşandığı ortadadır. Cumhuriyetin getirdiği kazanımlara rağmen kadının ülkemizdeki durumu ve geldiği noktaya bakıldığı zaman artan şiddet, tecavüz, taciz, baskı ve cinayetler görülmektedir. Bu bilgiler doğrultusunda kadına yönelik artan şiddet, tecavüz ve cinayetlerin incelenip araştırılması ve gerekli önlemlerin alınması için Anayasa’nın 98’inci ve TBMM İçtüzüğü’nün 104 ve 105’inci maddeleri gereğince “Meclis Araştırması” açılmasını önem arz etmektedir.

GEREKÇE

Kadına yönelik şiddet, dünyada ve ülkemizde, kentli-köylü, eğitimli-eğitimsiz, varlıklı-yoksul, genç-yaşlı, ev kadını-çalışan kadın farkı olmaksızın kadınların büyük çoğunluğunun yaşadıkları ortak sorundur. 2002 yılı kayıtlarına 66 olarak geçen kadın cinayet sayısı, 2007 yılında 1011'dir. 2002-2009 yılları arasında geçen 7 yıllık süreç zarfında kadına yönelik artan aile içi şiddet dolayı **öldürülen kadın sayısında % 1400 artış** gerçekleşmiştir. Kadın cinayetlerinde en büyük ortak özellik, öldürenlerin erkekler olmasıdır.

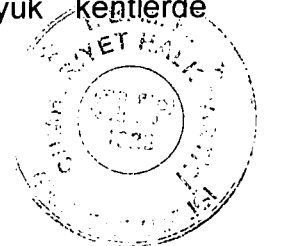
Bir grup orta ve üst sınıf kadının % 63,5'unun cinsel tacizin bir türüne maruz kaldığı bulgusuna ulaşılmıştır. Aynı dönem içinde cinsel dokunulmazlığa karşı işlenen suçlar kapsamında **478 kadın tecavüze uğramış**, 722 kadın taciz edilmiş, aile içi şiddet kapsamında **6423 kadın şiddete maruz** kalarak hastanelik olmuştur.

TÜİK verilerine göre tecavüz ve taciz gibi cinsel saldırı suçlarında **son beş yılda yüzde 30 artış** meydana gelmiştir. 2005-2010 yılları arasında, 100 binin üzerinde kadın cinsel saldırı sonucunda mağdur olmuştur. Mağdur kadınların yüzde 40'ı hiç şikâyetçi olmamıştır. Kadınların korktukları için şikâyetçi olamadıkları da istatistiklere geçen bilgiler arasındadır. Şikâyetçi olmayan mağdur kadınların oranını yüzde 40 olarak tahmin ediliyor ki, bu oranı göz önüne alırsak yukarıda ki (TÜİK.) istatistiksel verilerinin ancak gerçeğin yarısını ortaya koyduğunu göstermektedir.

Ocak 2009'da yayımlanan Türkiye'de Kadına Yönelik Şiddet Raporunda ise; en yüksek şiddet oranının Kuzeydoğu Anadolu ve Orta Anadolu'da olduğu belirtilmiştir. Evli kadınların yüzde 15'i eşinin cinsel şiddetine maruz kaldığı raporda yer almaktadır. En düşük oran yüzde 9 ile Marmara'da, en yüksek oran ise % 29 ile Kuzeydoğu Anadolu'da. Fiziksel şiddet yaşayan kadınların oranı % 42'i olup en sık 40-59 yaş grubu şiddete maruz kaldığı da raporda belirtilmiştir. İlkokul düzeyinde eğitimi olan kadınlarda şiddete maruz kalma oranı % 56 iken, lise mezunu-üniversite eğitimi olanlarda bu oran % 32'i civarındadır.

Yine son bir yıl içinde erkekler 141 kadına, 8 çocuğa (çocuklardan 2'si hamile kalmıştır) **tecavüz etmiş**, **133 kadını taciz etmiş**, 77 çocuk istismarda bulunmuştur. Kadın ve çocuklar en çok yakınlarındaki erkekler tarafından taciz ve tecavüze maruz kalmıştır. Bunu yapanların çoğu ya az ceza almış, ya da serbest kalmıştır. Bir yıl içinde ki verilerde 253 kadının, 7 erkeğin ve 5 çocuğun, erkekler tarafından yaralandığını ve 83 kadının ise darp edildiği görülmektedir.

Emniyet Genel Müdürlüğü'nün resmi kayıtlarına göre, Şubat 2010-Ağustos 2011 arasındaki 19 ayda 78 bin 488 aile içi şiddet vakası yaşanmıştır. 2011 yılında koruma talep ettiği, savcılığa veya polise şikâyetle bulunduğu ya da sığınma evlerine yerleştirildiği halde 11 kadın öldürülmüş, 3 kadında ağır yaralanmıştır. 2011' yılının Aralık ayında 14 kadın eşi tarafından öldürülmüş, 34 kadın yaralanmış. 15 kadın tecavüze uğramış, 16 kadın ise taciz edilmiştir. Ülkemizde ki tüm cinayet, şiddet, taciz, tecavüz olayları en fazla Marmara bölgesinde ve büyük kentlerde görülmektedir.

Gelir düzeyi arttıkça fiziksel şiddet gördüğünü söyleyen kadınların oranı düşmektedir.

TÜİK (Türkiye İstatistik Kurumu) verilerine göre, 10 yıl önce Türkiye'de 15 ve yukarı yaşta 22 milyon 849 bin kadın bulunuyordu. İstihdam edilen ve işsizlerin toplamı anlamına gelen kadın işgücü 1999 yılında 6 milyon 853 bin kişiydi. 2009 yılının Kasım ayı itibarıyla 15 ve yukarı yaştaki kadın sayısı 3 milyon 468 bin kişi artarak, 26 milyon 317 bine ulaşırken, buna karşın 1999 yılında 6 milyon 853 bin olan kadın işgücü sayısı 2 bin kişi azalarak, 2009' da 6 milyon 851 bin kişiye gerilediği görülmektedir. Buna göre 1999 yılında kadınlarda % 30 olan işgücüne katılma oranı 4 puan azalışla 2009 sonunda yüzde 26' ya inmiştir.

Kadınlarda işgücüne dâhil olmama nedenlerinin başında ev işleriyle meşgul olmak geldi. Bu nedenle çalışma yaşamının dışında kalan ev kadınlarının sayısı 2009 yılında 12 milyon 101 bin kişi oldu.

ILO, EUROSTAT ve TÜİK verilerinden (ilo.org) Dünya genelinde % 74,3 erkeğe karşılık % 49,1 kadın istihdam edilirken, Türkiye'deki oran % 64,3 e karşılık % 22,2 olarak bildirilmektedir. Dünya genelinde ve yaklaşık olarak her iki cinsin sayısal eşitliği dikkate alındığında kadının istihdam edilme oranı Dünya genelinde % 50 iken Türkiye'de bu oran %25' e kadar gerileme eğilimi taşımaktadır.

